

[Knud Bro.]

en fælles erhvervsuddannelseslovgivning, som kan rationalisere og samtidig kan nedbryde skranker på arbejdsmarkedet. Det tror jeg er centralt. Man har indfortolket i lov om erhvervsuddannelse en mulighed for, at en faglært arbejder, der ønsker omskoling, kan melde sig ind i et forbund for ikke-faglærte og dermed opnå mulighed for at komme ind under denne lovgivning. Det turde i hvert fald være en omvej. Således kan der peges på forskellige områder, hvor det havde været enklere, om man havde samlet det hele, så man ikke behøvede at have regler, der overlappede hinanden, eller endog somme tider gik i ring.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Må jeg først sige, at når jeg nævnte de sociale opgaver, skyldes det, at der er — og sådan har det i øvrigt været gennem mange år — en særlig kategori af unge, som navnlig på den ene skole her henvises til uddannelse og beskæftigelse, og det er unge, som har særlige sociale problemer. Det er baggrunden for min bemærkning om de særlige sociale problemer.

Jeg vil nu være lidt tilbageholdende med at forsøge på at klare organisationsproblemet via uddannelsen. Det tror jeg ikke tjener noget nyttigt formål. Jeg kan udmærket godt se, at der måske nok kunne være tale om at forsøge at gøre visse ting fælles for de forskellige områder. Det, jeg er betænkelig ved, er, at man sådan uden videre siger: nu skal vi have en fælles erhvervsuddannelseslov, for det er rationelt. Vi har set, at der kommer krav, det går så hurtigt rundt omkring. I erhvervslivet kommer den ene gruppe af arbejdere eller den anden gruppe af arbejdsgivere og siger: der er sket noget helt nyt inden for vort område, vi må have en uddannelse i gang på dette felt. Det kan være lidt svært at lave noget, som kan dække alle disse ting, så man er i stand til at følge med i udviklingen.

Hvad der så i øvrigt skal ske på længere sigt, kan vi snakke om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anker Jørgensen: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning *vedtoges* dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen. (Om ophævelse af beskatning med ligningsprocent).

(Lovforslaget (nr. 54) findes i tillæg A. sp. 785, fremsættelsen i tidenden sp. 1764).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger til dette lovforslag, der tilsigter at gøre proportional-skatten obligatorisk i landets kommuner.

Da vi i 1959 indførte proportional-skatten i kommunerne, gjaldt det kun købstæderne, hovedstadsområdet og forstadskommuner til købstæderne, men det har vist sig at være en beskatningsmetode, som kommunerne har været interesseret i at få indført.

Det fremgår da også af den højtærede ministers udtalelser ved lovforslagets fremsættelse, at 1.095 kommuner i disse fem år frivilligt er gået med til at indføre proportionalbeskatning.

Det viser sig nu, at der kun er 69 sognekommuner tilbage i landet, som ikke har indført proportionalbeskatningen, og der er vel grund til at forvente, at nogle af disse 69 kommuner allerede nu ved det nye skatteårs begyndelse går over til at indføre proportionalbeskatning. Der bliver altså kun få kommuner tilbage. Jeg synes, det er ret og rimeligt, at man nu sørger for, at beskatningsformerne og -reglerne bliver ens i landets kommuner, og jeg kan derfor kun være tilfreds med det lovforslag, som foreligger.

Jeg vil gerne fremsætte et par enkelte bemærkninger om det bundfradrag, der skal gives, når man anvender beskatningsprocent. Bundfradraget varierer i dag fra 3.000 kr. til 4.500 kr. alt efter kommunernes størrelse. Jeg så meget gerne, at man i kommunerne, selv om man ikke har så

[Ove Hansen.]

stort et indbyggerantal, anvendte et så stort bundfradrag som overhovedet muligt. Det vil lette de mindste indtægter og mellemindtægterne, og jeg tror, der er grund til at sørge for nogle lettelser dér. Jeg ser altså meget gerne, at man i kommuner, hvor der er valgfrihed med hensyn til bundfradragenes størrelse, gør disse større, og det er da også muligt, at vi senere fra lovgivningsmagtens side skal se at forhøje tallene i det hele taget; de er ved at være en smule forældede.

Men som sagt tidligere vil jeg gerne på mit partis vegne støtte en gennemførelse af dette lovforslag.

Jens Chr. Christensen: Der er ingen grund til for mig at gøre ret mange bemærkninger til lovforslaget, som ikke betyder nogen væsentlig ændring i forhold til den praksis, man har.

Det er rigtigt, som det blev nævnt af det ærede medlem hr. Ove Hansen, at man i kommunerne i stor udstrækning frivilligt har benyttet adgangen til at gå ind under reglerne om fast beskatningsprocent. Det er så lille en del af kommunerne, der er tilbage; som nævnt drejer det sig om 69 i alt. Når det er gået så udmærket, at kommunerne frivilligt er gået over til den faste beskatningsprocent, tror jeg, at det skyldes, at venstre fik indført det variable bundfradrag i loven af 1959.

Man må sige om ordningen, at den er let at administrere for kommunalbestyrelserne. Nu er der i hvert fald heller ingen, der kan beskyldes kommunalbestyrelsernes medlemmer for at tage særlige hensyn hverken til venner eller familie, hvad der ofte før var en anstødssten ude i kommunerne.

Jeg vil alligevel advare imod det, som det ærede medlem hr. Ove Hansen foreslog, at gøre bundfradragene højere. Man må ikke glemme, at i kommunerne er der kun mulighed for at opnå skat af fast ejendom — og det er der lagt loft over — og indkomstskatter. Jo højere vi sætter bundfradraget, jo flere vil helt blive fri for at betale kommuneskat, og det er i hvert fald efter venstres opfattelse et dårligt princip. Mange steder, ikke mindst i Vestjylland og Nordjylland, har kommunerne i hvert fald

ikke store muligheder for at få deres økonomiske behov dækket. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at vi bliver stående ved de bundfradrag, vi har.

For øvrigt kan venstre anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Vestergaard Poulsen: Da man i 1959 indførte det nye princip for beregning af personskat til kommunen, betød det et væsentligt fremskridt. Ved lovens indførelse gjorde man dens bestemmelser obligatoriske for kommuner over en vis størrelse, medens sognekommuner med under 3.000 indbyggere bosat i bymæssige bebyggelser blev frit stillet.

Lovens bestemmelser om indførelse af beskatningsprocent i stedet for ligningsprocent giver større ensartethed i påligningen og beregningen af skatterne og giver en bedre overskuelighed for skatteyderne og mere åbenhed i ligningsarbejdet.

Loven betød samtidig indførelse af proportionalbeskatningen i kommunerne, og endelig fik man større mulighed for at kunne sammenligne beskatningens størrelse kommunerne imellem.

Den foreslåede ændring indebærer, at det beløb, hvoraf den personlige kommuneskat beregnes, rundes ned til det nærmeste med 100 delelige kronebeløb i stedet for som nu til et med 50 deleligt beløb. Man kan ikke forstå, at denne ændring giver en mere matematisk retfærdighed, men ændringen må vel opfattes som en registrering af pengenes forringede værdi.

Efterhånden er flere og flere kommuner gået over til at anvende beskatningsprocent i stedet for ligningsprocent. I 1962-63 brugte 307 kommuner endnu den gamle ordning, i 1963-64 var antallet dalet til 110 for i 1964-65 at dale til 69 kommuner. Vi finder det derfor rimeligt, at man nu gør ordningen obligatorisk for alle kommuner.

Jeg er tilfreds med, at man beholder lovens regler om de muligheder, som kommunerne har til frit at vælge mellem forskellige personfradrag, idet der er stor forskel på de forskellige kommuners struktur og ligeledes stor forskel på ligningsforholdet mellem udskrivningen på fast ejendom og på indtægt. Så længe man har disse forskellige regler, finder jeg det rimeligt, at man beholder det varierende personfradrag.

[Vestergaard Poulsen.]

Endelig må jeg nævne, at de kommuner, som anvender beskatningsprocent, skal give hustrufradrag, og med denne lille lovændring bliver hustrufradraget således omsider gjort obligatorisk for hele landet.

Lovændringen affiver helt det gamle levn med fremlæggelse af skatteligningen, idet skatteyderne under den nye ordnings mere enkle regler selv kan kontrollere den pålignede skats rigtighed.

Sluttelig medfører lovændringen, at den arbejdsgiver, der undlader at opfylde påhvilede forpligtelser vedrørende tilbageholdelse i lønnen til ansatte personer til dækning af skatterestancer, ikke altid kan slippe med en bøde på 10 kr. En justering her må vel anses for rimelig, men de nærmere detaljer bliver der sikkert mulighed for at drøfte i udvalget.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne tilsige lovforslaget velvillig behandlingsbehandling.

Axel Sørensen: Jeg kan ligesom de foregående talere give tilslutning til denne lovændring, man ønsker indført, fordi man nu i de fleste kommuner er gået over til beskatning til kommunen med faste personfradrag også inden for den kategori af kommuner, som endnu havde lov til at anvende beskatning efter ligningsprocent. Da beskatning efter ligningsprocent således er indsnævret til ganske få kommuner, finder jeg intet urimeligt i, at den højtærede indenrigsminister nu foreslår denne lovændring.

I lovforslaget er der rørt ved et spørgsmål, som har overordentlig stor betydning, nemlig spørgsmålet om det skattefrie personfradrag ved kommuneligningen, der øjensynlig i øjeblikket er ved at få social slagside, fordi man nu indsnævrer ejendomsbeskatningen. Hermed kommer manden med den lille indkomst i en alvorlig fare for at blive beskattet langt hårdere, end han har været hidtil, og derfor vil vi, når vi nu drøfter dette, sige, at man sikkert bør indføre et personfradrag, der maksimalt er lig med det fradrag, der sker for statsskattens vedkommende; så gradueres det måske en lille smule, ikke væsentligt, men man vil dog kunne rette en hel del af det op, man indtil i dag har forsømt.

Ved at foretage en nedsættelse af ejen-

domsbeskatningen i kommunerne, rammer man uvægerligt også, i kraft af de høje afskrivningssatser, den lille skatteyder, som ikke har nogen mulighed for at benytte sig af de nævnte store nedsættelsesmuligheder.

Jeg håber, at man i udvalget kan finde frem til en løsning, og skal derfor anbefale lovforslaget.

Morten Lange: Da mit partis ordfører i sager om den kommunale beskatning, det ærede medlem hr. Sigsgaard, desværre ikke er til stede i dag, er det blevet overladt mig at sige nogle enkelte bemærkninger om dette beskudne lovforslag, og det har samtidig givet mig lejlighed til at indse, hvad jeg havde en udpræget fornemmelse af i forvejen, at den kommunale beskatning her i Danmark åbenbart ynder at bygge på særdeles indviklede regler. Det fremgår tydeligt såvel af lovforslaget som af bemærkningerne dertil.

Hvad angår lovforslagets hovedområde, nemlig spørgsmålet om at ophæve beskatning efter ligningsprocent, kan jeg på mit partis vegne give vort positive tilsagn om at medvirke hertil. Denne beskatningsform er åbenbart gået næsten af brug, og så kan vi lige så godt slå den endeligt ihjel; der er ikke anledning til at udtale sig yderligere om den sag.

Så kan det jo hilses med glæde, at de tilbageværende kommuner får indført hustrufradrag, men jeg deler de betænkeligheder, som flere andre ærede ordførere har været inde på angående spørgsmålet om grundfradragene, som, så vidt jeg kan se, er af en særdeles beskedent størrelse, og som over for en muligvis skærpet kommunal skattepolitik i de kommende år i høj grad kan trænge til at blive revideret. Det kunne jo da ske, at man kunne få taget denne sag op, om ikke andet så foranlediget af dette lovforslag.

Men ellers har jeg kun en enkelt bemærkning til en paragraf, som man her foreslår skal udgå af den danske skattelov. Mine bemærkninger skal imidlertid ikke fortolkes derhen, at jeg giver mig til at agitere voldsomt for, at denne paragraf ikke skal udgå. Det drejer sig om, at vi, hvis dette lovforslag vedtages, får ophævet den klassiske skik her i landet af fremlægge skattelisterne. Jeg tror nok, der er noget rigtigt i, at tiden i nogen grad er løbet fra denne form for

[Morten Lange.]

telefonbøger og adresselister, men der er nu et par beklagelige kendsgerninger i denne forbindelse, som jeg synes man dog skulle nævne. Bl. a. vil man gå glip af den ædle kappestrid — der fra tid til anden har fundet sted til stor fordel for staten — om, hvem der kunne komme til at figurere højest på skattelisten. Det ville være særdeles godt, om denne kunne blive fortsat; det ville måske gøre det nemmere for os at komme mere hen i nærheden af den såkaldte ærlige ligning.

En af mine udmærkede venner med indsigt i, hvordan folk med de store indtægter har det, har i hvert fald hvisket til mig, at det kunne være særdeles ønskeligt, om man udvidede skattelisternes offentliggørelse, for så kunne det godt være, der var en hel del, der ville føle sig kendeligt beskæmmet over at figurere med de beskudne indtægter, de faktisk figurerer med.

Uden at jeg altså vil stille forslag om, at vi skal bibeholde en sådan paragraf, har jeg dog villet nævne, at der godt kan være lidt ulemper ved at stryge den, det kan godt ske, at det koster lidt i skatteprovenu.

Desuden er der en anden ting, som jeg også vil nævne, men det kommer vi nok til at se på i en anden sammenhæng, og det er, at afskaffelsen af skattelisterne jo nok har gjort sit til, at disse såkaldte oplysningsbureauer, som er en slags særlig form for kartoteksystem, er kommet til at florere temmelig stærkt i dette land. Nu findes der ganske vist her hæderlige og skikkelige kartoteker, som giver gode og fornuftige oplysninger — oplysninger, som man tidligere selv har kunnet få i skattelisten — men der er også andre, mindre heldige bureauer, så vidt jeg har forstået. Jeg ønsker blot lige at gøre opmærksom på, at når man nu tager den sidste ende af disse oplysninger bort fra offentligheden, sker der det, at man dels ikke har denne fristelse til at få sin virkelige indtægt publiceret, dels at disse økonomiske oplysningsbureauer vil florere yderligere. Jeg tror ikke, det er realistisk at sige, at vi vil have genindført skattetelefonbogen, men vi skal dog være klar over, at i og med at vi ikke længere har skattelister, er der forskellige ting, der ikke længere går på en måde, som ellers kunne have været hensigtsmæssig.

Bortset fra disse bemærkninger kan jeg altså tilsige mit partis velvilje til udvalgsbehandling af lovforslaget. Jeg tror dog nok, vi ved denne lejlighed kommer til at se på nogle af de ting, der er berørt i forslaget, så at der eventuelt kan blive tale om en noget mere grundlæggende revision af den kommunale skattelovgivning.

Johan Asmussen: Jeg er i den behagelige situation at kunne gengælde den højtærede indenrigsministers venlige slutbemærkning til mig forleden dag og udtale, at det foreliggende lovforslag er overraskende fornuftigt og lover godt for fremtiden. Det synes endog at være så fornuftigt, at det er lykkedes den højtærede indenrigsminister at finde ikke mindre end 2 hovedmotiveringer for at fremsætte det. Den ene står i fremsættelsestalen, og den anden står i selve bemærkningerne.

I fremsættelsestalen motiverer man lovforslagets fremsættelse med en henvisning til, at det kun er et meget begrænset antal kommuner, som endnu har opretholdt ligningsbeskatningen. Det er en form for motive-ring, som vi imidlertid ikke er så forfærdelig begejstrede for, dette at henvide til, at det kun berører særlig få; vi ser jo gerne, at også de få bliver behandlet på lignende måde som de andre — men lad det nu ligge.

Den anden motive-ring har den højtærede minister, eller hvem det nu er, fundet så udmærket frem til i selve motiverne, hvor man bygger fremsættelsen på, at disse lovændringer vil afhjælpe betydelige ulemper ved den hidtil gældende gamle beskatning. Vi er i allerhøjeste grad indforstået med, at disse ulemper, som endda kan føre til uretfærdigheder og ulige behandling, afhjælpes, og at der i det hele taget sker en betydelig og tiltrængt forenkling i den kommunale beskatning.

Det kan vi fra mit partis side i høj grad slutte os til. Vi er enige i den motive-ring, der ved de enkelte bestemmelser gives for, at de foreslås, og jeg skal ikke gøre noget forsøg på at gentage disse motive-ringer med andre ord, men henholde mig til det, der fremgår af bemærkningerne.

Det, et par af de ærede foregående ordførere har været inde på i enkeltheder, skal jeg ikke komme ind på, bortset fra at jeg

[Johan Asmussen.]

lige vil berøre spørgsmålet om listerne. Jeg har jo ikke helt det samme syn på disse lister som min ærede forgænger i talerrækken. Jeg finder, det er i allerhøjeste grad heldigt, at vi nu i det danske samfund slipper af med disse mærkelige lister; de har været mærkelige for alle os, der ikke selv har levet på steder i landet, hvor det var naturligt og måske nødvendigt at have dem. Hver gang man har hørt om disse lister, har man undret sig over, at det virkelig kunne være rigtigt. Det har ikke forekommet tiltalende, i hvert fald ikke for dem, der ikke kunne se, at de måske var nødvendige, og jeg synes, det er særdeles heldigt, at man nu får en nyordning af kommuneskatten, som i hvert tilfælde muliggør, at man kan undvære disse lister. Det er en skønhedsplet, som dermed fjernes.

Med disse ord kan jeg altså tilsige de uafhængiges medvirken til gennemførelse af lovforslaget efter udvalgsbehandlingen.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker samtlige ærede ordførere for deres tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Såvel det ærede medlem hr. Ove Hansen som de ærede medlemmer hr. Axel Sørensen og hr. Morten Lange berørte spørgsmålet om bundfradragets størrelse. Jeg kan for min del ikke erklære mig uenig med de ærede medlemmer i den målsætning, de fremhævede på dette område. I modsætning hertil fremhævede det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, at han fandt det variable fradrag en rimelig foranstaltning.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg tror jo nok, at når vi får gennemført den sammenlægning af de små kommuner, som er i gang — kort sagt, når vi får ændret kommunestrukturen — vil det være rimeligt at tage spørgsmålet om bundfradraget op. Der er jo på forhånd noget urimeligt i, at der er så stor forskel på bundfradragene ved beskatning til staten og ved beskatning til kommunerne, men så længe vi har de

helt små kommuner, giver jeg det ærede medlem ret i, at vi ikke kan komme bort fra de små bundfradrag, selv om jeg nok mener, det kunne være rimeligt at simplificere reglerne lidt. Men jeg tror, at vi i denne omgang skal lade spørgsmålet ligge. Jeg tror navnlig, det ærede medlem har ret i sit synspunkt, når han pegede på, at det specielt har betydning for de vest- og nordjyske kommuner og vel også for de kommuner, der hidtil har brugt ligningsprocent, at kunne anvende de helt små bundfradrag.

Til det ærede medlem hr. Vestergaard Poulsen vil jeg sige, at ændringen fra 50 til 100 i og for sig ikke fra mit synspunkt er motiveret med pengenes dalende værdi, det er motiveret med, at det i første række er lettere at regne med 100 end med 50, navnlig hvis man går over til databehandling; men yderligere er forholdet det, at ændringen er gennemført i statskatte-loven, og så er det vel rimeligt at have den med her, selv om jeg erkender, at den kan betyde og kommer til at betyde et provenutab for kommunerne; stort bliver det imidlertid ikke.

Det ærede medlem hr. Morten Lange beklagede, at man ikke længere fremlagde skattelister. Det ærede medlem har fundet denne fremgangsmåde gavnlig og talte om kappestriden om at blive placeret højt på skattelisten. Jeg er ikke sikker på, at denne kappestrid er særlig hidsig med den beskatning, vi har i dag. Jeg tror, man vil være i stand til at beherske sig med det omfang, den direkte beskatning har. Jeg tror ikke, at der vil være noget underligt provenutab ved, at skattelisterne nu fuldstændig bortfalder over hele landet.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om oplysningsbureauerne, bemærkninger, jeg er 100 pct. enig i, men det spørgsmål lader sig ikke løse via dette lovforslag, hvad det ærede medlem jo også understregede.

Det ærede medlem hr. Johan Asmussen var derimod meget glad for, at skattelisterne

[Indenrigsministeren.]

nu helt forsvandt, og det er der ikke noget at sige til, og han gav en begrundelse derfor, som jeg ud fra hans synspunkt meget vel forstår.

Jeg takker for complimenten. Jeg skal aldrig mere complimentere det ærede medlem, når det fører til, at han komplimenterer mig på den måde.

Axel Sørensen: Jeg vil gerne takke den højtærede indenrigsminister for hans sympati vedrørende en forhøjelse af de skattefrie bundgrænser, men jeg mener, at indenrigsministerens udskydelse af spørgsmålet under henvisning til, at man først skal have løst spørgsmålet om sammenlægningen af kommunerne, vil medføre, at udsættelsen vil vare for længe, og den højtærede minister kan være overbevist om, at det, jeg udtalte, var rigtigt. Det er på tide at handle i dette spørgsmål, og man skal ikke udsætte det, for som den gamle betragtning siger: medens græsset gror, dør hørsemor.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg synes i og for sig, at der er en rimelig begrundelse for at udsætte dette spørgsmåls behandling med henblik på kommunesammenlægningerne, idet jeg ikke deler det ærede medlems opfattelse af, at en løsning heraf ligger så forfærdelig langt ude i fremtiden. Jeg har stadig det håb, at vi kan komme sagen væsentlig nærmere i den kommende folketingsssamling. På den anden side må jeg da erkende, at det er ikke noget, jeg bestemmer. Hvis der i udvalget og i det høje ting er et flertal for at ændre de omtalte bestemmelser, kan jeg ikke hindre det, og det kunne da heller ikke falde mig ind at forsøge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ove Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Jeg kan tiltræde det fremsatte ønske om, at taletiden under debatten tirsdag den 26. d. m. om økonomiministerens redegørelse udvides, så den ved ordførernes første indlæg bliver en halv time.

Medlem af folketinget Chr. R. Christensen har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Billiger ministeren, at der ved ejendomsoverdragelse kræves afgift i henhold til vurderinger, der endnu ikke har fundet sted?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Medlem af folketinget Ib Thyregod har meddelt mig, at han ønsker til boligministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren oplyse, hvorvidt det er muligt nu at gennemføre foranstaltninger til sikring af en løsning af de særlige problemer i forbindelse med bebyggelsesforholdene i Tårnby kommune, der har givet anledning til en betydelig spekulation i ulovlige boliger af ringe kvalitet og uden tilstrækkelig vandforsyning m. v.?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 26. januar kl. 14³⁰ med følgende dagsorden:

1) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere

og

forslag til lov om ændring i lov om beskæftigelse og uddannelse af unge.

2) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen. (Om ophævelse af beskatning med ligningsprocent).

[Formanden.]3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.

5) *Forhandling om økonomiministerens redogørelse til folketinget af 19. januar 1965 vedrørende de offentlige investeringer.*6) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende en påtænkt ekspropriation af arealer i Ho-Oksby og Ål kommuner [af Skræppenborg-Nielsen m. fl.].

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14³⁸.

40. møde.

Tirsdag den 26. januar kl. 14³⁰.

Formanden: Overalt i den frie verden er Winston Churchills minde blevet hædret. Også vi i folketinget vil, inden dagens politiske gerning begynder, samles i taknemlig erindring om den store statsmand, vort århundredes største, som mere end andre medvirkede til, at vi genvandt vor nationale frihed. Hans befriergerning nåede i sine virkninger ind i ethvert hjem i Danmark. Han troede ikke blot på de værdier, der knytter sig til en nation i frihed. Han ville denne frihed, helt ud i farens yderste risiko.

I det historiske øjeblik, da det tilsyne-

ladende umulige skulle gøres muligt, fremstod denne mand, der havde sit folks stærkeste egenskaber i sig, og vi, der sad inde-spærret i nazismens fængsel, måtte beundre hans ukuelige mod, der var ét med hans væsen, hans dristige fantasi, hans beslutsomhed, hans klare, digterisk beændede sprog, der gang på gang fik halvvejs slagne armeer til at rejse sig igen, og ikke mindst dette, at han som ægte demokrat satte livet ind på at omsætte idé i handling. I denne tætte forening af idé og handling og ansvar over for menneskeheden så vi et nyt Europa blive til.

Vi i folketinget udtaler på det danske folks vegne tak for et liv i frihedens tjeneste. Ære og fred over Winston Churchills minde.

(Medlemmerne påhørte stående formandens mindeord.)

Formanden: Mødet er udsat til kl 14⁴⁰.

Mødet udsat kl. 14³⁷.

Mødet genoptaget kl. 14⁴⁰.

Formanden: Jeg gør allerede nu opmærksom på, at jeg efter henstilling skal lade den sidst på dagsordenen opførte sag udgå. Det er min hensigt at sætte den på dagsordenen for tingets møde i morgen.

Medlem af folketinget Aksel Larsen har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Har regeringen overvejet tanken om at lade foretage en ekstraordinær formueopgørelse med tilhørende ombytning af nationalbanksedler i lighed med, hvad der blev foretaget i juli 1945?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Medlem af folketinget Johan Asmussen har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål: